

Ποιοι τελικά διαγράφονται;

Από τον καιρό της μεταπολίτευσης, μέχρι και σήμερα έχει επιδιωχθεί από τις εκάστοτε κυβερνήσεις να ψηφιστούν και να υλοποιηθούν μια σειρά από νομοθετήματα, που στόχευαν στην δομική αναδιάρθρωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Ένας από τους πάγιους και διαρκείς στόχους αυτών των νόμων ήταν και η θέσπιση των διαγραφών. Ήδη από τον πρώτο νόμο του 1978 (ν.815) με την διάταξη για «ν+2» ανώτατα χρόνια φοίτησης και μετέπειτα από το πολυνομοσχέδιο Κοντογιαννόπουλου ('91), το νόμο Γιαννάκου ('06) και Διαμαντοπούλου ('11) ορίζονταν όρια και περιορισμοί (με διαφοροποιήσεις στον κάθε νόμο) για την ύπαρξη των φοιτητών εντός πανεπιστημίων. Γι' αυτό το λόγο οι νόμοι αυτοί συνάντησαν και τεράστιες αντιστάσεις από πλευράς φοιτητικού κινήματος και οι περισσότεροι εξ' αυτών αποσύρθηκαν ή δεν υλοποιήθηκαν ποτέ. Στο έδαφος, όμως, της κρίσης κι έπειτα από σωρεία μέτρων που έχει επιβάλλει η κυβέρνηση στον εξαθλιωμένο λαό, έρχεται η σειρά των φοιτητών να αντιμετωπίσουν στην επίθεση του Υπουργείου Παιδείας. **Σύμφωνα με τις εξαγγελίες του Υπουργείου τον Ιούνιο του '14 πρόκειται να διαγραφούν 180.000 φοιτητές (δηλαδή ο μισός πληθυσμός των ελληνικών πανεπιστημίων!), οι οποίοι μπήκαν στα πανεπιστήμια από το 2006 και πριν, ακυρώνοντας έτσι ακόμη και τις μεταβατικές διατάξεις που υπήρχαν στους νόμους Διαμαντοπούλου- Αρβανιτόπουλου σε σχέση με τις διαγραφές.**

Που στοχεύουν οι διαγραφές;

Η συγκεκριμένη κίνηση του Υπουργείου δεν είναι ανεξάρτητη από την πολιτική συγκυρία και τη συνολική πολιτική, που υλοποιείται σε επίπεδο Ιδρυμάτων και κοινωνίας. Πιο συγκεκριμένα, την ίδια ώρα που έχουν απολυθεί 1.600 διοικητικοί υπάλληλοι, έχει αναιρεθεί η πλειονότητα των εργασιακών δικαιωμάτων και η φυσική και ιδεολογική καταστολή εντείνεται προετοιμάζονται η ψήφιση των Πρότυπων Οργανισμών και απολύσεις μελών ΔΕΠ. Το μέτρο, λοιπόν, των διαγραφών έρχεται να εξυπηρετήσει ένα διπλό σκοπό. Από την μία πλευρά, οι διαγραφές στοχεύουν στην πλήρη ιδεολογική πειθάρχηση ως φοιτητές, καθώς πάντοτε το φοιτητικό κίνημα αποτελούσε αγκάθι για τα σχέδια των κυβερνήσεων αλλά και ως αυριανοί εργαζόμενοι, οι οποίοι απουσία και συλλογικών διεκδικήσεων εντός πανεπιστημίων, θα είναι πολύ περισσότερο πειθήνιοι και υποτακτικοί στις βουλές του εκάστοτε εργοδότη.

Τα παραμύθια της Χαλιμάς και οι «αιώνιοι»

“Είναι θέμα τάξεως και ένα ζήτημα το οποίο έχει να κάνει και με το κόστος για τον φορολογούμενο πολίτη”, δήλωσε ο Αρβανιτόπουλος και πολλά παπαγαλάκια των ΜΜΕ έσπευσαν να το αναπαράγουν.

Πρώτα απ' όλα λοιπόν. Οι λεγόμενοι “αιώνιοι” φοιτητές δεν κοστίζουν στα πανεπιστήμια και τον φορολογούμενο (τώρα τους έπιασε ο πόνος) απολύτως τίποτα. Για την ακρίβεια κοστίζουν μόνο τις κόλλες της εξεταστικής. Άντε και μερικά kByte στις βάσεις δεδομένων των πανεπιστημίων. Έχουν πάρει όλα τα βιβλία που δικαιούται κάθε φοιτητής, και κανένα παραπάνω. **Το δικαίωμα για πάσο, σίτιση, στέγαση -κακώς- στερείται ήδη μετά το πέρας των ν+2 ετών. Επομένως οι συνάδελφοι ούτε χρεώνουν κανέναν, ούτε βέβαια στερούν από κανένα τη θέση του μέσα στο πανεπιστήμιο.**

“Είναι θέμα τάξεως”. Συχνά αναπαράγεται το επιχείρημα πως κάποιος ο οποίος καθυστερεί τις σπουδές του, χαλάει την εικόνα του ελληνικού πανεπιστημίου, και άρα το κύρος του και άρα την “ισχύ” του πτυχίου του. Η σημερινή κατάσταση το ανατρέπει. Οι φοιτητές ολοκληρώνουν πιο γρήγορα τις σπουδές τους. Παρόλα αυτά παίρνουν ένα διαβατήριο για το εξωτερικό ή μια καλύτερη θέση στην ουρά του ΟΑΕΔ (ανεργία στους νέους πάνω από 65%, στου μηχανικούς πάνω από 30%). Η κατάσταση αυτή δεν θα αλλάξει αν ποινικοποιηθεί δια της διαγραφής αυτός που δεν διάβασε καλά και επέλεξε λίγο παραπάνω ελεύθερο χρόνο σαν φοιτητής, αυτός που επειδή εργάζεται καθυστερεί να τελειώσει, αυτός που για την χ ή ψ ατυχία έχασε κάποιες εξεταστικές, ειδικά στη σημερινή συγκυρία που υπάρχουν φοιτητές οι οποίοι υποχρεώνονται να αφήσουν μαθήματα ή εξεταστικές επειδή είναι αναγκασμένοι να δουλέψουν.

Ας αναλογιστούμε τα αποτελέσματα της πραγματοποίησης έστω και μίας διαγραφής φοιτητή. Αυτό θα σήμαινε πρώτα απ' όλα ότι ακυρώνεται αυτόματα το δικαίωμα του καθενός μας να ορίσουμε και να επαναπροσδιορίσουμε το χρόνο λήψης του πτυχίου μας, αναλόγως με το τι προκύπτει (εργασία, παιδιά κτλ). Ειδικά στο πλαίσιο της κρίσης και με τις φοιτητικές παροχές να μειώνονται όλο και περισσότερο, **πολλοί φοιτητές αναγκάζονται να δουλεύουν παράλληλα με τις σπουδές τους ή ακόμη και να τις παρατάνε.**

Δεύτερον, ανοίγει το δρόμο και για όλες τις υπόλοιπες διατάξεις περί διαγραφών είτε αυτές έχουν να κάνουν με το «**v+2**», όπως προβλέπεται τώρα από το νόμο Διαμαντοπούλου, κάτι το οποίο σε σχολές όπως τα **Πολυτεχνεία με μέσο όρο αποφοίτησης 7,5 χρόνια θα σήμαινε τη διαγραφή των μισών ενεργών φοιτητών**, είτε έχουν να κάνουν με τις «**3 γραπτές + 3 προφορικές αποτυχίες σε ένα μάθημα=διαγραφή**», όπως προβλέπεται από τον Οργανισμό που θα ψηφιστεί τον επόμενο μήνα στο ΑΠΘ. Εν τέλει με δεδομένα τα παραπάνω θα διαμορφωθεί μια ασφυκτική κατάσταση μέσα στην οποία δε θα χωράνε γενικές συνελεύσεις και διεκδικητικές μαζικές παραστάσεις, παρά μόνο σιγή ιχθύος καθώς ακόμη και στην παραμικρή αντίδραση φοιτητών θα μπορεί να επιβληθεί η διαγραφή και ως πειθαρχική ποινή. Η κατάσταση που επικρατεί στους εργασιακούς χώρους είναι πολύ ενδεικτική, καθώς οποιαδήποτε πρόθεση για κινητοποιήσεις ή απεργία από πλευράς εργαζομένων καταπνίγεται υπό τον φόβο της απόλυσης.

Και τι φέρνουν μαζί τους;

Ο δεύτερος στόχος του Υπουργείου είναι η συμπλήρωση και η σταδιακή ολοκλήρωση του παζλ της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης. Η πραγματοποίηση δηλαδή των διαγραφών θα έρθει ως επιστέγασμα επιμέρους πτυχών του νόμου Διαμαντοπούλου, όπως ήταν οι αξιολογήσεις που έγιναν και στο τμήμα Ηλεκτρολόγων και Μηχανολόγων και υποστήριζαν πως η **αναλογία φοιτητών-καθηγητών είναι πολύ μεγάλη και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι πρέπει να διαγραφούν φοιτητές** ή αντίστοιχα ύστερα από τις απολύσεις των διοικητικών υπαλλήλων, όπου και πάλι βγαίνει από το Υπουργείο το ίδιο συμπέρασμα, **ειδάλλως η χρηματοδότηση των Τμημάτων από το κράτος θα μειώνεται**. Παράλληλα, **ενόψει και της ψήφισης των Οργανισμών Ιδρύματος, επιδιώκεται η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη οριοθέτηση των αντιδράσεων του φοιτητικού κινήματος** και θα επιτευχθεί και με τη διαγραφή όλων εκείνων των φοιτητών, που έχουν γαλουχηθεί μέσα από το κίνημα του '06-'07 και το Δεκέμβρη του '08 και γνωρίζουν ότι η συλλογική πάλη μπορεί να πετυχαίνει νίκες. Αυτό σημαίνει ότι θα πληγούν άμεσα ακόμη και εκείνοι οι φοιτητές, που μπορεί όντως να καταφέρουν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους μέχρι τα «v+2» χρόνια, αλλά θα ολοκληρώσουν τις σπουδές τους σε ένα εντελώς διαφορετικό πανεπιστήμιο, καθώς οι Οργανισμοί Ιδρύματος προβλέπουν τη διάσπαση του κύκλου σπουδών(3 χρόνια bachelor+2 χρόνια master, διάσπαση πτυχίου και κατακερματισμός των επαγγελματικών δικαιωμάτων), δίδακτρα στο master και πολλά άλλα.

Μα τί να κάνουμε;

Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι η **πραγματοποίηση των 180.000 διαγραφών πλήττει ανεξαιρέτως όλους τους φοιτητές** και η απάντηση που πρέπει να δοθεί θα πρέπει να είναι συγκεκριμένη. Απέναντι στην επιθετική αυτή κίνηση του Υπουργείου το φοιτητικό κίνημα θα πρέπει να σηκώσει το γάντι και να αναγκάσει την κυβέρνηση να πάρει πίσω οποιαδήποτε εξαγγελία για διαγραφές, γιατί δεν διαγράφουν απλώς κάποιους φοιτητές που υπάρχουν στα χαρτιά αλλά διαγράφουν το μέλλον όλων μας. Δεν υπάρχει περιθώριο για ατομική διαπραγμάτευση και μικροπολιτικά παιχνίδια, γιατί ποτέ εν τέλει δε διασφάλισαν τίποτα μακροπρόθεσμα για το σύνολο των φοιτητών και ποτέ δεν μπόρεσαν να δώσουν μια πραγματική λύση. **Είναι η ώρα, που τα αμφιθέατρα πρέπει να ξαναγεμίσουν**. Αυτή τη φορά, όμως, όχι για μάθημα αλλά για να ξανακάνουμε μαζικές γενικές συνελεύσεις και μέσα από το συλλογικό αγώνα να διεκδικήσουμε το αναφαίρετο δικαίωμα στη φοίτηση!

ΟΥΤΕ v+2, ΟΥΤΕ 2v, ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΔΕΝ ΘΑ ΔΙΑΓΡΑΦΕΙ!

ΟΛΟΙ ΣΤΗ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Πέμπτη 3/4 στις 14.00 στην αιθ. 5 των ηλεκτρολόγων

ΑΡ.ΑΓ.Ε. ★ Ε.Α.Α.Κ.
<http://arage-e-a-a-k.blogspot.com/>